

Det er vurderet, hvorvidt lovforslaget, herunder navnlig § 2, hvorefter loven også omfatter reklamering i Danmark, som foretages med henblik på udøvelse af den pågældende sundhedsmæssige virksomhed i udlandet, er omfattet af EF-traktatens regler om fri udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 59.

Men hvad enten lovforslagets regler om reklamering for sundhedsmæssig virksomhed kan antages at falde uden for anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 59 eller ej, vurderes lovforslaget ikke at være i strid med traktatens regler om fri udveksling af tjenesteydelser. Lovforslagets regler er af generel karakter og ikke-diskriminerende og har hverken som formål eller virkning at give sundhedsmæssig virksomhed i Danmark en fordel frem for tjenesteydere fra andre medlemsstater. Hertil kommer, at lovforslaget under alle omstændigheder må anses for begrundet i hensynet til forbrugere og sundheden, samt at lovforslagets bestemmelser findes at være proportionale i forhold til de mål, som loven varetager.

9. Høring af offentlige myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos de involverede statslige myndigheder, de kommunale organisationer og de faglige foreninger på området samt hos organisationer, der repræsenterer forbrugere og patienter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovens § 1 beskriver lovens anvendelsesområde og præciserer et område, som ikke er omfattet af loven.

I stk. 1 er angivet, at loven omfatter reklamering for sundhedsmæssig virksomhed, som udføres af eller på vegne af autoriserede eller ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet. Sundhedsmæssig virksomhed er således en samlet betegnelse for den faglige virksomhed, som autoriserede sundhedspersoner kan udføre i medfør af deres autorisation eller som ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet, f.eks. zoneterapeuter, heilpraktikere m.v., har adgang til at udføre. Sundhedsydelse er i denne sammenhæng en samlet betegnelse for de sundhedsmæssige tilbud, d.v.s. ydelser i form af sygdomsbehandling og anden sundhedspleje, som alle disse sundhedsgrupper inden for hver deres respektive virksomhedsområde kan tilbyde. Loven omfatter således ikke reklamering for produkter, som eksempelvis kosttilskud, lægemidler, naturlægemidler og medicinsk udstyr, der

kan anvendes som led i sundhedsmæssig virksomhed.

Reklamering for sundhedsydelse vil, hvadenten den foretages som led i privat eller offentlig virksomhed, være omfattet af loven. Der vil således gælde ensartede reklameringsregler for offentlige myndigheder, herunder offentlige sygehuse, private sygehuse og privatpraktiserende sundhedspersoner, jf. præciseringen heraf i § 1, stk. 1, 2. punktum. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Faglige foreninger og organisationer samt private sygehuses reklamering vil også være omfattet af loven, idet reklamering fra sådanne foreninger, organisationer og virksomheder i almindelighed foretages for virksomhed, som udøves af de i bestemmelsen nævnte sundhedspersoner. Det bemærkes, at undtagelsen i lovforslagets § 4, stk. 1, om disse foreninger m.v. kun omfatter generel information til offentligheden.

Den virksomhed, som apotekere i almindelighed udfører, vil ikke være omfattet af loven, idet denne virksomhed ikke har karakter af sygdomsbehandling eller anden sundhedspleje og derfor ikke er sundhedsmæssig virksomhed i lovens forstand. I den forbindelse bemærkes, at bestemmelser om reklamering for lægemidler er indeholdt i lægemiddelloven.

Som det fremgår af stk. 1, er reguleringen rettet mod hele virksomhedsområdet og ikke blot mod den enkelte sundhedsperson, som det i dag gælder i visse autorisationslove. Spørgsmålet er drøftet i betænkningen, og på grundlag af en konstatering af visse uhensigtsmæssige og til tider også konkurrenceforvridende forhold i de gældende reklameregler anbefales det, at fremtidige regler på området retter sig mod virksomhedsområdet i almindelighed og ikke blot mod den enkelte sundhedsperson. Dette betyder, at ikke blot sundhedspersonen selv, men også en eventuel anden person eller ledelse, der har interesse i virksomheden, er omfattet af reguleringen, da bestemmelserne også omfatter reklamering, som sker på vegne af sundhedspersoner. Regeringen har her fulgt betænkningens anbefaling.

Reklamering omfatter alle markedsføringsforanstaltninger over for befolkningen, også standardiserede angivelser til enkelte personer, som selv har henvendt sig for yderligere oplysninger. Det afgørende for en vurdering af, om en given angivelse er at betragte som en markedsføringsforanstaltning og som sådan omfattet af loven, er ikke primært dens form og dens indhold, men dens afsender. Der henvises i øvrigt lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det følger af stk. 2, at annoncering udelukkende omfatter uopfordrede angivelser over for befolkning-